

Nogen har spurgt mig om hvad jeg mener man kan gøre. Det vil jeg ikke rådgive om, men her er dog et svar:

FOR DET FØRSTE ER SAGEN ENKEL, og så må man frem for alt undgå at gøre den kompliceret, altså:

En gammel og kvalificeret justitsminister som Nin Hansen får helt naturligt retspolitisk kritik i offentligheden.

Men en ung og ukvalificeret justitsminister gider de dygtige og erfarne jurister end ikke henvende sig til! Det eneste de kan opnå med en samtale, er jo at blamere justitsvæsenet. Og hvem ønsker det?

Og er ministeren tilmed kronprinsekåret, så kvæles enhver kritik allerede ved første pip, for: En lille politisk tjeneste for kronprinsen i dag forvandles til en politisk guldgrube når kronprinsen få år senere betaler tjenesten tilbage – som statsminister!

Det er formentlig det som Frank Jensen hentyder til i Nordjyske Stiftstidende, 26/3-05: "Det har på mange måder været en oplevelse af, at det ikke var det, jeg lavede her og nu, som jeg blev bedømt på. Uanset jeg var forskningsminister eller justitsminister, så var det en fjern fremtid, man vurderede mig på."

OG SOM FØLGE AF DENNE FORBLÆNDELSE vil politikerne uden tvivl underminere domstolene og sætte justitsministeren over loven. For if grundlovens § 16 er det nemlig de forblændede politikeres ansvar at retsforfølge ministre for ulovlig embedsførelse Og en domstol med forblændede anklagere, dén må vist siges at være undermineret ... omend de klogeste da holder mund!

Heldigvis er anklagen også dronningens ansvar, og det er da også hendes ministre; men de ordinære anklagere - dem der håndhæver loven over for alle os andre - de har til dato ikke brugt deres beføjelser over for ministres embedsførelse.

Altså bliver det dronningen eller ingen; men læs videre om dronningen og de underminerede domstole i b7 nr 6: Templet i tidens tegn.

MERE PRINCIPIELT BETRAGTET kan man sige at et folkestyre bygger på i hvert fald disse to hovedhjørneste: retssikkerhed og valgte lovgivere. Holder denne antagelse, må man følgelig kunne antage at folkestyret rimeligt hurtigt og smertefrit kan skifte én lovgiver som blokerer retssikkerheden, ud med en anden der fremmer sikkerheden.

Og *derfor venter jeg* – spændet på at se hvad nordjyderne opnår med sagen.

DET MEST ÆREFULDE - og det som valgloven synes at forvente - ville jo være at Lene Espersen selv trækker sig – ligesom Frank Jensen og Pia Gjellerup.

Men sker det ikke, så er sagen blevet kompliceret:

For, selv hvis nordjyderne vælger Lene Espersen *ud* at folketinget, så bliver det de konservative vælgere uden for Nordjylland der i sidste ende vælger hende *ind alligevel* på et tillægsmandat – selvom Lene Espersen ikke står på én eneste stemmeseddel uden for Nordjylland og hver eneste konservativ vælger uden for Nordjylland måtte ønske hende ude af folketinget som følge af både deres eget kryds og valget.

MEN SÅDAN FUNGERER ALTSÅ VALGLOVEN:

Valgloven er bedst til at garantere sikre valg til ministrene og de tidligere ministre i oppositionen.

Men allerbedst er valgloven til at vælge totalt ukendte og massivt fravalgte kandidater ind i folketinget som stemmekvæg for de sikre valgte.

Så det som valgloven er ringest til ... ja, det er jo at sikre at der står 20.000 til 25.000 - dvs stort set lige mange - vælgere bag hver eneste politiker i folketinget – altså at formidle både

<p>A: at alle vælgerne er lige repræsenterede, og B: at alle repræsentanterne er lige valgte.</p>

Denne ligeværdige fordeling af vælgerne ud på mandaterne var ellers for Andræ *selve mandatet* ved repræsentativt demokrati og begrundelsen for at han gav valgsystemet navnet: forholdstalsvalgmode! Forholdstallet var nemlig – hér vist med vor tids tal: alle vælgere / alle mandater = 4.000.000 / 175 = 22.857 vælgere per MF'er, *ikke i gennemsnit!* nej! 22.857 vælgere forenede om deres MF'er på tinge.

Så, siden vores gennem 150 år jævnlige reformerede valgsystem stadig hedder forholdstalsvalgmode, og siden grundlovens § 31,2 stadig foreskriver forholdstalsvalgmode til folketingsvalg, så er det da paradoksalt at disse ligeværdige repræsentanter med mellem 20.000 og 25.000 ligeværdige vælgere bag sig, netop er dem som vores valgsystem forhindrer vælgerne alermest effektivt i at vælge.

DISSE REFORM-KRÆVENDE betragtninger bliver sagen ikke enklere af. Men med den slags overvejelser er sagen endt for mig – og min stavnsbundne stemme.

Ender sagen også sådan for jer i Nordjylland, så vil jeg anbefale jer at studere bidragsnyttevalget. Det har hverken sikre kredse eller tillægsmandater, og det opfylder i høj grad de intentioner som Andræ oprindeligt havde med sin forholdstalsvalgmode – altså både punkt **A & B** i rammen ovenfor.

Bidragsnyttevalget er præcist og dækkende og kort og godt beskrevet på www.extrapost.se

Vh Bo Neumann, www.b7.dk, 14/2-07